

Geachte heer/mevrouw,

Ik heb sinds 2003 mijn jachtakte en ben sinds die tijd gemiddeld genomen 8 uur per week (exclusief reistijd) kwijt aan mijn hobby: jacht, schadebestrijding en populatiebeheer. Ik neem hier ook diverse vrienden en kennis in mee en zorg voor de benodigde natuureducatie van deze personen.

Ik ben er trots op omdat ik met mijn werkzaamheden een bijdrage lever aan de biodiversiteit in Nederland en specifiek in de 3 gebieden waar ik actief ben.

Ik ben de meeste tijd kwijt aan tellen, observeren, biotoopverbetering, communicatie met boeren, weidevogelbeheer en ik kan zo nog wel even verder gaan. Een heel klein deel van de tijd ben ik inderdaad bezig met oogsten, maar wat ik oogst eet ik zelf of breng ik in de voedselketen.

Het geeft mij enorm veel voldoening om te zien dat ik in het gebied waar ik ook jaag de hazenstand heb kunnen verbeteren. In de beginjaren schoot ik slechts 1-2 hazen. Steeds volgens het principe: ik loop mijn gebied af, de eerste laat je lopen en de volgende mag je oogsten. Daarnaast deed ik ook hazen op die ik niet schoot. Hierdoor kon ik mijn tellingen staven en wist ik wat er ongeveer rond liep. Ook zorgde ik dat ik max 25% oogst, feitelijk de jaarlijkse aanwas. De eerste jaren zag en schoot ik voornamelijk grote "dominante" moerhazen, die dusdanig oud waren dat zij geen jongen meer produceerden, maar wel dominant aanwezig waren.

Omdat ik al snel door had dat met 4-5 hazen op 60 ha er geen sprake was van een levensvatbare populatie ben ik aan predatoren- en biotoopbeheer gaan doen, van onder andere vossen en kraaien en het inzaaien van kruidenmegsels. Met name vossen zijn een groot probleem. Die komen uit het duin in zeer grote getalen en gaan als een stofzuiger over de percelen grasland heen. Niks is dan veilig: jonge hazen, muizen, jonge eenden, weidevogels etc.

Voor uw idee, op jaarbasis schiet onze WBE nu circa 75 vossen, voor 2001 (inwerkingtreding flora en faunawet) waren dat er slechts 5 per jaar.

Door die vos kort te krijgen (ondanks steeds weer nieuwe verboden en dus beperkingen) herstelde de hazenpopulatie steeds meer. En ook andere soorten zoals grutto en tureluur profiteren hiervan. Hetzelfde geldt voor het beheer van kraaiachtigen.

Op dit moment heb ik circa 25-30 hazen lopen op 60ha. Dat weet ik doordat ik regelmatig de verplichte tellingen uitvoer, maar ook meerdere keren per jaar tel met een warmtebeeld.

Ik streef er naar om 1x per jaar in het jachtseizoen een hazenjacht te doen en dan 25% hiervan te oogsten. Dit principe werkt al meerdere jaren erg goed.

Naast het zelf tellen en bijhouden, stem ik ook met buurjagers af, zodat wij een gezamenlijk idee hebben over de aanwezige aantallen hazen en of een bepaald afschot nog wel verantwoordelijk is. Door deze samenwerking is het afschaffen van de jacht op het haas in mijn ogen onnodig. Het is een bedenkfel van een aantal politieke partijen dat je door het afschaffen van de jacht kan komen tot verbetering van de biodiversiteit. Het principe van wise-use werkt nu al goed. Verleg uw focus!

Op steeds meer plekken ervaren wij de gevolgen van het zwalkende faunabeheer, kijk maar eens naar de ganzen. Dat probleem is ondertussen zo groot dat het niet meer te behappen is en jaarlijks meerdere miljoenen kost. Dat zal straks ook gebeuren met de wolf, voorspel ik u.

De politiek is zelf de grootste oorzaak van dit probleem.

Ik heb in 2018 een ambtenaar van de provincie Noord-Holland meegenomen op ganzenjacht, hij was verantwoordelijk voor het ganzenbeleid in deze provincie. Die ochtend opende zijn ogen, hij had namelijk nooit geweten dat ganzenjacht zo lastig was. Rekening houden met de wind, sluwheid van ganzen, gebieden waar je niet mag jagen van een TBO, aanwezigheid van andere recreanten, aanwezigheid van vee, etc.

Pas na die ochtend begreep hij ook waar de knelpunten voor ons lagen en dus voor een goed ganzenbeheer.

Beheer is noodzakelijk. En dat kan je alleen zien en weten als je meerdere jaren in een gebied rondloopt en kennis op doet. Alle papieren regels bedacht in kantoren in stedelijk gebied door mensen die niet weten hoe het werkt en alleen opschrijven wat de politiek wil horen, zijn feitelijk loze letters. Je hebt er niks aan.

Wij moeten veel meer gaan investeren in kennis en ervaringen. En ook vertrouwen hebben in de professional die al dagelijks in hun gebied zien wat er gebeurt.

Daarnaast is het voor de biodiversiteit beter om alle grote terreinbeheerders te verplichten om, i.s.m. een wildbeheereenheid, jacht, beheer en schadebestrijding op te pakken in hun gebieden. Doen zij dat, niet dan kunt u hen korten op de natuurbeheersubsidie.

Immers als ruim 30 jaar natuurbeheer door hen in heel veel gebieden, hebben er toe geleid dat de biodiversiteit nog steeds niet is verbeterd. Het wordt zelfs slechter en er zijn veel gebieden waar natuurdoelstellingen niet gehaald worden. Toch gaan hier jaarlijks vele miljoenen heen.

Vaak krijgen wij te horen dat het aan het klimaat ligt of de stikstof!, maar wat hebben zij dan wel bereikt afgelopen jaren?

Misschien is het nu wel het moment om niet meer in dit soort organisatie te investeren!

Want wist u bijvoorbeeld dat de Nederlandse jachtaktehouders (27.000 personen) samen ruim 2,5 miljoen ha aan grond beheren en dit doen met een inzet van circa 13.000 vrijwillige FTE's in een kleine 300 WBE's?

Moet u zich eens voorstellen wat u kunt doen met de natuurbeheersubsidie van Natuurmonumenten (2020: €50milj./jaar, voor slechts 108.000ha). U zou voor € 150.000 per jaar/WBE, ruim 2.500.000 ha kunnen laten beheren door WBE's.

En dan last, but not least:

Het afschaffen van de jachtsoorten konijn en haas op de wildlijst leidt tot een dusdanig discrepantie met de Europese wildlijst en de vogel- en habitatrichtlijn, dat ik mij heel erg afvraag of het niet in strijd is met artikel 1 van het Eerste Protocol van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM), welke bepaalt:

Iedere natuurlijke of rechtspersoon heeft recht op het ongestoord genot van zijn eigendom. Aan niemand zal zijn eigendom worden ontnomen behalve in het algemeen belang en onder de voorwaarden voorzien in de wet en in de algemene beginselen van internationaal recht.

De eigenaar van de gronden waarop dieren zich bevinden heeft in beginsel het recht om zich deze dieren toe te eigenen. Dat toe-eigeningsrecht (jacht- en visrecht) is door de Staat beperkt tot in de wet genoemde soorten. Eigendom wordt in het Burgerlijk Wetboek omschreven als het meest omvattende recht dat iemand op een zaak heeft om die reden is dit ook zo vervat in het EVRM.

Daaronder valt ook het vanouds bestaande toe-eigeningsrecht.

Aangezien uw ministerie de wildlijst en daarmee het toe-eigeningsrecht nog verder beperkt, is het zeer de vraag of dit nog wel rechtmatig is.

De Raad van State heeft in haar eerdere advies aan de regering over het de nieuwe Wet Natuurbescherming hierover opmerkt dat een verdere beperking van de mogelijkheid om te jagen op wild feitelijk een onteigening inhoudt. En dat dit dus in strijd is met het EVRM, wanneer dit zonder verdere procedure en vergoeding plaatsvindt.

Alvorens over te gaan tot aanwijzing hiervan zou iedere grondeigenaar ten minste schadeloosgesteld moeten worden voor het feit dat zij dit toe-eigeningsrecht verliezen. Naast het verliezen van het recht zouden ook de te generen inkomsten vergoed moeten worden. Nu uw ministerie hier geen actie op onderneemt of heeft genomen is de wijziging van de wildlijst onrechtmatig.

Ik hoop van harte dat ik u op een andere gedachte heb kunnen brengen en dat u besluit om de huidige wildlijst niet te verkleinen maar juist te vergroten en de verantwoordelijkheid voor het

verbeteren van de biodiversiteit op die plek legt waar hij thuis hoort. Namelijk niet in de politieke arena, maar bij de mensen die zich in het veld bevinden.
Voor een nadere toelichting kunt u mij benaderen.